

434. Vezess, Jézusunk

Drese A., Darmstadt, 1698.

D hm em D/A A7 D H7/D# em A
D A A7 D D /F# A

Ve-zess, Jé-zu-sunk, S vé-led in-du-lunk. Küz-de-lem-re hív az é - let,

D /C# hm F# hm G E/G# D/A A7 D
hm G A7 hm F#7 em/G D/A A7 D

Hadd kö-ves-sünk ben-ne té - ged; Fog-jad a ke-zünk, Míg meg-ér-ke-zünk.

D A A7 D D /F# A
 2. Adj erős szívet, Hogy legyünk hívek. És, ha terhet kell viselnünk,
hm G A7 hm F#7 em/G D/A A7 D
 Panaszt mégsem ejt a nyelvünk; Rögös bár útunk, Hozzád így jutunk.

D A A7 D D /F# A
 3. Sebzett szívünk majd Mikor felsóhajt, Vagy, ha másért bánat éget,
hm G A7 hm F#7 em/G D/A A7 D
 Adj türelmet, békességet, Reménnyel teli Rád tekinteni.

D A A7 D D /F# A
 4. Kísérd lépteink Éltünk végeig, És, ha roskadozva járunk,
hm G A7 hm F#7 em/G D/A A7 D
 Benned támaszt hadd találunk, Míg elfogy az út, S mennyben nyitsz kaput.

Zinzendorf M. L., 1700-1760.

